

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Henrici || Svsonis Viri Sanctita-||te, Ervditione Et
Mi-||racvlis Clari, Opera**

Seuse, Heinrich

Coloniae, 1615

De corporis castigatione. Capvt XVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38029

cogitatione ab vno ad alium accessit, petens
 veniam & dicens. Iube Domine benedicere. Et
 si quidem locutio poterat fieri cōgruo tempo-
 re & loco, pntabat se habere copiam à primo:
 & si ex locutione nullum foris impedimentū
 acciperet, habebat facultatem etiam à secundo:
 atque si nullam ex verbis intus inquietudinem
 accipere perturbationem contraheret, iam se crede-
 bat loquendi potestatem à tribus illis adeptū:
 sique demum loquebatur. Sin verò aliter
 sensisset, intra silentium se se continebat. Ad
 portam cenobij vocatus, his quatuor nauabat
 operam: Primò, vt vnumquemlibet beni-
 gne exciperet. Secundò, vt paucis absolue-
 ret. Tertio, vt consolatum à se dimitteret.
 Quarto, vt sine vlla contagione vel affectus
 adhaesione intrò rediret.

Quando autē
 qui loquen-
 dum.

Quatuor cui-
 liber meritò
 religioso ob-
 seruanda.

De corporis castigatione.

CAPVT XVII.

IN adolescentia sua erat natura petulanti,
 quæ cum vitijs titillari inciperet, sentiēs il-
 le graue onus carnis indomitæ ac proprij
 corporis sui admodū discruciabatur. Eam ob
 rem multa callide comminiscens, & diris cor-
 pus castigationibus affligens, nitebatur illud
 spiritui subditū efficere. Cilicium & catenam
 terrea diu tulit in corpore, donec sanguine e-
 rumpente coactus est deponere. Iussit clā sibi cō-
 fici subligaculū, & in ipso ligamina quædam,
 quibus infixæ erant acus asperæ ceterum & quin-
 quaginta, eademque ærea & lima exacutæ,
 quarum

quarum acumina semper erant ad carnem ver-
 sa. Idem autem subligaculum valde erat an-
 gustum, & ab anteriori parte constrictum, quod
 tanto propius corpus attingeret, & acus acuta
 carnem penetrarent: pertingebatque usque ad
 umbilicum eius, & in ipso noctibus dormi-
 bat. Aestate calida quando ex itinere defatiga-
 tus ac viribus exhaustus, aut lectoris officio
 perfunctus erat, in illis laboribus ita iacens
 constrictus, ut simul etiam vermibus admitti
 vexaretur: laxiusque in seipso contraheretur
 & contorquebatur, & necessitate adactus
 illuc se vertebat, perinde ut solent vermes
 dum acu punguntur. Crebro haud aliter ab-
 etus erat ex pediculorum infestatione, quam
 formicis multis undique cinctus fuisset. Si
 enim dormire cuperet, aut iam obdormis-
 set, mirum in modum mordebant ac sugentibus
 affligebant eum. Dicere tum quandoque solent
 Domino pleno corde: O Deus meus, quam
 cerba isthæ mors est. Si quem latrones aut
 ræ perimant, circa morte perit: atqui hic ego
 ter infestus decumbens vermes & morior sem-
 per, nec tamen possum emori. At verò numeri
 neque noctium hybernarum prolixitate, neque
 æstatis feruore adduci potuit, ut hinc abstin-
 eret. Et ut minus sub hoc cruciatu sentiret
 mœti, aliud quiddam addidit: Gutturis suo
 cum dedit partem cinguli cuiusdam, cui ante
 duos inseruit annulos ex corio confectos, quo-
 bus manus insertas & brachia inclusit seris clo-
 bus, quarum claves ante lectum posuit. In
 re quodam, donec ad preces nocturnas surgens
 seipsum absolueret. In his vinculis brachia

eius ad guttur sursum versus ita extensa, eadē-
 que vincula adeo obfirmata erant, vt etiam si
 cubiculum eius totum conflagrasset, non posset
 sibi ipsi ferre suppetias. Tandiu hæc continua-
 uit, donec manus ac brachia ex ea constrictio-
 ne admodum tremere inciperet. Tum demum
 aliud excogitauit: Chirothecas duas ex corio
 sibi confici curauit, qualibus vtuntur rustici
 vel opifices, dum vepres ac sentes extrahunt,
 his ab artifice quodam æreos ac præacutos o-
 mni ex parte insit clauiculos infigi, arque ita
 eis noctibus inferebat manus. Fecit id ea causa,
 vt si forte in somno voluisset remouere cilici-
 num subligaculum, aut quouis alio modo ipse
 sibi opitulari, dum à fœdis illis roderetur ver-
 nibus, clauiculi illi carnem eius compunge-
 rent: quod & factum est. Si enim non nihil sub-
 sidij adferri sibi tentasset, inter dormiendum
 cum acutis illis clauiculis pectus confricans,
 tam atrociter seipsum lacerabat, ac si vrsi cu-
 iusdam vnguibus fuisset discerptus, adeo vt et-
 iam in brachijs & circa cor eius caro intumes-
 ceret. Quibus post multas hebdomadas curatis
 vulneribus, denuo se confricans dilacerabat.
 Hoc genus acerbi valde exercitij, immo mar-
 tyrj, sedecim annis prosequutus est. Quibus
 exactis, cum natura eius frigesceret & miserè
 contraria foret, die sancto Pentecostes cæle-
 stium spirituum iucunda visio illi apparens,
 certiore eum reddidit, nolle Deum vt
 diutiùs id retineret. Tum ilicò desi-
 nens, in flumen cuncta
 proiecit.